

Vides que en valen moltes

El segle XXI és el dels creuaments de gèneres i estils. Fa un parell de dècades, el llibre *Grans personatges que construïren Catalunya* (Dolmen Editorial) el trobaríem en una llibreria a la secció infantil. Sense més. Ara, gràcies a la revolució de la novel·la gràfica (revolució centrada a donar concepte a una opció creativa que ja existia en la historieta), aquest mateix llibre podria estar a la secció d'història, de biografies, de llibre il·lustrat o de còmic. Un salt important que vol dir que el lector, l'au-

tor, l'editor i el llibreter saben que en els temps de la Viquipèdia, un conjunt de biografies, ni que siguin sintètiques, tenen el mateix valor que el de les velles enciclopèdies de prestigi. Sobretot, com és el cas d'aquesta obra el guió de la qual és d'un

historiador: Antoni M. Planas.

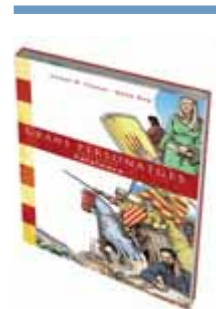
Grans personatges que construïren Catalunya fa una tria d'homes i dones rellevants. No hi són tots, però cap dels que hi són es pot qüestionar: Frederica Montseny, Mercè Rodoreda i Montserrat Roig, dones fermes creadores i combatives. Joan Miró, Josep Pla i Pau Casals: art, lletres i músiques. Personatges compromesos amb el país i personatges que van construir el país com ara Guifré el Pelós, que representa l'èpica fundacional de Catalunya. El que demostra que no es tracta d'un llibre només infantil és que sense perdre el to èpic Planas intenta deslligar el que és llegenda i el que té fonaments històrics.

El fundador del Barça, Hans Gamper; el president màrtir, Lluís Companys; l'inventor del submarí, Narcís Monturiol; el bandoler Joan Serrallonga; l'arquitecte Antoni Gaudí, i Teresa Claramunt, dirigent anarquista, són altres dels personatges que recull el llibre.

Els dibuixos són de Quim Bou, un autor que també exemplifica la multidireccionalitat de la historieta ja que, a més d'il·lustrador, Bou prové del món del còmic. Ha treballat amb gèneres diferents des de la sèrie *Orn*, d'inspiració del *fantasy* i en què la natura és molt important perquè respon a la seva passió del contacte de la naturalesa fins a històries urbanes com l'explicada a *A rebentar*, amb guió d'Al García. *

Il·lustració de Quim Bou que representa Joan Miró en un moment del seu procés creatiu
DOLMEN EDITORIAL

GRANS PERSONATGES QUE CONSTRUÏREN CATALUNYA

Dibuix: Quim Bou
Text: Antoni M. Planas
Editorial: Dolmen
Pàgines: 56
Preu: 14 euros

ART & CO PILAR PARCERISAS

Creativitat compartida

És l'experiència de 25 anys del arquitectes RCR (Rafael Aranda, Carme Pigem i Ramon Vilalta), que es presenta al Palau Robert en un itinerari que situa cada obra en el seu context, i a l'Arts Santa Mònica, on els dibuixos expressen l'essencial dels seus moviments. Malgrat que per apreciar l'arquitectura es requereix la vivència de l'espai i les exposicions d'arquitectura sempre ens parlen en plànols, maquetes, dibuixos i fotografies que volen imposar una forma, aquí se'ns planteja com a filosofia d'una manera de viure la contemporaneïtat.

Desmaterialització

Una cortina de llum que recorda el concepte de transparència que impregna la vida avui emmarca les seves propostes en un es-

Artistes minerals

pai d'intermediació entre l'home i el paisatge, en el despullament d'un procés de desmaterialització, sense deixar d'usar la matèria. Alguns recordaran els pavellons de Les Cols, altres la gredera del volcà Montsacopa o el pavelló d'accés a la Fageda d'en Jordà. Olot és el seu lloc d'origen però també el lloc de retorn, després de passar un temps a Barcelona. El retorn, amb despatx als antics espais de la foneria Barberí, els ha recuperat de l'aura del paisatge i a fer d'aquest antic espai on es van fondre les aurgues de Gargallo destinades a l'estadi de Montjuïc, un centre de pensament, paisat-

ge i arquitectura, en què el ferro és el material dominant, fins i tot en el mobiliari. El procés de desmaterialització i arquitectura oberta compta la idea de pavelló com a espai d'ambigüitat, provisionalitat i canvi.

Parc i paisatge

Potser ningú com ells al nostre país ha aprofundit en el maridatge de parc i paisatge, que exhibeix pel seu natural l'entorn olotí. En aquesta línia d'arquitectura mineralitzada, feta de boires i clarianes, no exempta a vegades de malenconia, sorprèn el treball dels parcs, la vegetació proposada, el monocrom d'un ampli camí de roses vermelles. "Materialitzar un somni, amb trobades, discussions, reflexions, silenci, jardí, història i [...] olorar i respirar", per crear i compartir. Així veu l'arquitectura RCR. *

Libres